

Štirkem domače slovstvo marljivo obdeluje; je več pisateljev, kateri imajo nakupičenega gradiva, ali kaj, kjer ne morejo ž njim na beli dan; zato se pa tudi povsod želja razodeva po beletrističnem listu. Tako imajo n. pr. naš slavnostni gosp. dr. J. Šubic v Celji Virgiljev „Georgicon“, kakor sem čul, v izvrstni prestavi v rokopisu; zakaj nam ga nekoliko v „Novicah“ za pokušnjo ne priobčijo? —

Danes se je na tukajšnji gimnazii svečano sklenilo šolsko leto. Poslavili s so svojo nazočnostjo to svečanost tudi dvorni svetnik gosp. Konrad žl. Eybesfeld. Po doveršeni službi božji so dijaki (vseh skupaj je letos bilo 344, med temi blizo 30 Slovincov) v gimnazijalnem hramu javne govore govorili v hervatskem, nemškem, latinskem in gerškem jeziku in hervatske in latinske pesmice popevali. Potem so dijaki svoje darila iz rok gosp. dvornega svetnika sprejeli. Sklenila se je ta svečanost s popevanjem visoke cesarske pesmi in nadušenim „živio-klicom“ v čast in slavo našemu presvitlemu caru Franju Josipu. — Naznaniti še moram, da je ravno sadaj izišla nova knjiga našega slavnega gosp. Kukuljevića Sake. pod naslovom „Izvestje o putovanju kroz Dalmaciju u Napulj i u Rim.“ Cena ji je 34 kr. sr. Pod natisom je tudi drugi svezak staro-hervatskih pesnikov. Dobro in praktično bi bilo, da bi zunanja oblika bar polovico manja bila od prvega zvezka, kjer se take poezije najraje kje v prosti naravi, pod milim nebom, v zelenem logu očitajo, in da se za tega voljo knjižica lahko pri sebi v žepu nosi.

Iz Marburga 1. aug. β. — Danas smo sklenili gimnazijalne šole. Bilo je letos 232 šolarjev. Číslo pričuje, da vsako leto je več dijakov na naši gimnazii. Slovenskega jezika se je učilo 134 učencov. Učiteljev je letos štela marburška gimnazija 14. Razun trojih so vsi drugi ali že redni ali pa poterjeni. Gimnazijalna bukvarnica šteje 1369 del v 3441 vezkih, med temi 134 slovenskih v 207 vezkih. Šolsko leto smo svečano sklenili. Učenci so se poslovili od gosp. ravnatelja Herbeke, kateri je na bernsko gimnazijo prestavljen, v pesmih v nemškem, latinskem, českem, slovenskem in madžarskem jeziku zloženih. — Zgodovine štirske dežele se jih je učilo 22, risanja 23, stenografije 11, italjanskega jezika 29, in petja 70 učencov. Štipendij imamo 8 v dnarnem znesku 512 fl. sr. Milodarov se je nabralo 137 fl. 31 krajc. srebra, večidel od slovenskih duhovnikov. Razun tega je tudi štiftenga od rajnega jezuita patra J. Ringaufa, iz ktere ubogi učenci dobivajo zastoj zdravniško pomoč, kadar zbolijo. — Fizikalni kabinet ima 191 aparatov in 72 stereometriških figur, natoroslovni muzej pa 3435 eksemplarov; naj slabeje je numismatiška zbirka, ktera ima samo 19 komadov.

Iz tega se vidi, da naša gimnazija ni najzadnja, kar se učnih pomočkov tiče.

Po veseli in svečani delitvi premij smo imeli žalostno obhajilo. Učenec perve šole, priden in pobožen mladeneč, z imenom Juri Kronabeter, ki se je ravno na dan svete spovedi in obhajila popoldne v Dravi kopal, je utonil. Voda ga je vergla na suho in vsi dijaki in profesorji so mu skazali zadnjo čast. Bil je jok in stok, ko so naši v petji dobro izurjeni dijaki po ulicah in na pokopališču zapeli žalospév „Dies irae“. Naj počiva v miru!

Pervega augusta je marburška občina kupila grof Jungnievo poslopje za prihodnjo rezidencijo škofovo. Upati smemo, da v prihodnjem mladoletji ali barem v jeseni 1858 že bodo preslavni naš Anton Martin celó naši. Bog izpolni našo željo! Vse Jih že goreče pričakuje.

Novičar iz raznih krajev.

Danes se bojo nek presvitli Cesar zopet na Ogersko podali. — V torek sta nova zaročenca svitli nadvojvoda Ferdinand Maks in pa nadvojvodinja Karolina iz Bruselja v cesarski grad Schönbrun poleg Dunaja prišla. —

V pondeljek dopoldne je na železnici ne deleč od Dunaja (blizo Bertholdsdorfa) en voz z mnogoverstnim blagom naložen vésvés pogorel; vse druge vozove so berž odpéli; vzrok ognja ni še znan. — Ces. polkovnik Brudermann, kateri je bil v Sirijo po arabske konje poslan, je pripeljal 16 žebcov, 46 kobil in 11 žbet tako lepih, da nek že dolgo ni tako lepe živine iz Arabije v naše kraje prišlo. Iz Tersta so jih peljali v Prestranek; od ondod pa bojo za pleme razdeljeni v kobilstva v Babolno, Mezöhegyes, Radavec in Lipico. — Letošnje leto ni le leto vročine in suše, tudi miši so v več krajih velika nadloga. Na Českem je šla unidan kantonska gosposka iz Karolinenthal-a v več sosesk (občin) zavolj odpisa davkov škodo cenit, ki so jo miši naredile; v 5 soseskah ni tretjine žita ostalo, v 6 pa malo več; celo detelje in pese se je sedaj lotila ta žival. Nekdo je najel 4 fante, ki so v 2 dneh 14.000 miš pobili. V luknjah po 6 pavcov globokih so našli po 600 klasov. Kolika škoda! — Po zapisnikih dunajske zvezdarnice so bili le v letu 1782 mesca julija, v letu 1800 in 1802 mesca avgusta, v letu 1819, 1822 in 1824 mesca julija, leta 1830 v avgustu, in v letu 1832, 1833 in 1841 mesca julija tako vroči dnevi (z 28 stop.) kakor jih imamo letos. Pa so zvezdogledi že tudi zopet (28. julija) novo repato zvezdo — že četrto letošnjega leta — na nebu zapazili. — Da se bojo železnice in hlaponi v katoliških deželah vprihodnje povsod po enem redu blagoslovili, je iz Rima prišla za to slovesnost predpisana molitva. — Punt v Indii je čedalje huji; namen Indijanov, ki pa jim je spodletil, je bil na določeno nedeljo napasti vse cerkve in mahoma pomoriti vse kristjane; mahomedanski duhovni so prerokovali, da čez 100 let bojo Angleži spodeni, — teh 100 let, kar so Angleži po vojski v Plasaji 23. roznika leta 1757 izhodnjo Indijo v oblast dobili, je sedaj preteklo. Al Angleži bojo vse žile napeli, da ne bojo zgubili Indije, svojega največjega bogastva. — Homatije zavolj Moldave in Vlahije so čedalje huje; že je francozki vladi toliko obveljalo, da je sultan odstavlil Rešid pasa in na njegovo mesto poklical malo veljavnega Mustafa paša, za ministra vnanjih oprav pa poklical Francozom od nog do glave udanega Ali paša. Kaj bo iz vsega tega, se ne vé, ker avstrijska in angleška vlada se od francozke ne bote dale v kozji rog vgnati. Cesar Napoleon gré sicer te dni na Angležko, kjer se bo snidel s kraljico in ministrom Palmerstonom, pa misli se, da ne bo nič opravil.

Saljiva pesmica. *)

Petelinček se je oženil,
Pri lepi beli pišici.

Muha je bla družica,
Komar pa starašina.

Komar je z muho plesal,
Da se je medved tresel.

Muha se je podteknila,
Vse piskre prebernila.

Komar je segel po poléno,
Pa daril muho čez koléno.

Pošlímó ji po padarja,
Po tega ljub'ga dragarja.

Pr eden padar priteče,
Pa muhi kri odteče.

*) Napev te pesmice, ktera je nek že stara, je kaj prijeten. Slep mojster Juri nam jo je unidan na bležkem jezeru prav mično prepeval. Jože.

Popravek. Pri pesmici „Žalostni starček“ v poslednjem listu je po tiskarni pomoti izostal podpis: Poženčan.